

Still fra filmen »Untitled (human mask)«, der vises i Copenhagen Contemporary. I en forfalden restaurant bevæger en abe sig rundt og prøver at gennemføre de opgaver, den er dresseret til.

Abernes planet

Pierre Huyghe

★★★★☆

Hvor: Copenhagen Contemporary, Trangravsvej 10-12 (Papirøen). Hvornår: Tirsdage-søndage kl. 11-18. torsdage tillige til kl. 21. Til 21. maj.

Af Torben Weirup tow@berlingske.dk

Det er en meget foruroligende film, Copenhagen Contemporary viser. Det er en film af den internationalt berømmede, franskfødte billedkunstner Pierre Huyghe, og filmen, der varer i omegnen af 20 minutter, vækker en række følelser fra undren til medynk og appellerer til eftertanken.

»Untitled (human mask)«, som det sælsomme videoværk hedder, udspringer sig i en japansk by, der er ramt af en katastrofe. Den er menneskeforladt. Husene er delvist ødelagte. Det virker ikke som et sted, det er sundt at opholde sig. Men det er der nogle, der gør, fordi de ikke ved bedre. På et tidspunkt dukker en skikkelse op i ruinerne.

Da jeg så værket første gang for et par år siden, var jeg i begyndelsen sikker på, at det var et menneske; en lille pige i en dragt, som var hun udstyret med en bemærkelsesværdigt kraftig behåring.

Denne gang var jeg forberedt - og det vil den besøgende også være, for det fremgår af introduktionen til kunstneren og værket - og vidste, at væsnet er en abe. En abe klædt grotesk på i en kjole og bærende en hvid maske, der kan henvise til både den vestlige og den japanske teatertradition. Masken bedrager med andre ord.

Aben bevæger sig tilsyneladende planløst rundt i en forfalden restaurant, hvis nye indbyggere, kakerlakkerne og maddikerne, diskret gør opmærksom på, at stedet nu tilhører dem - og aben synes tvangsneurotisk at gennemføre nogle særlige ritualer eller handlinger, der i sammenhængen forekommer absurde.

Det er de ikke. Aben er dresseret til at servere og udføre små tjenester og stammer fra en restaurant i Japan, der som sin særlige gimmick havde den pågældende abe og en slægtning til at gå til hånd. Restauranten er angiveligt blevet lukket - og på den måde skiftede Fuku-chan branche og blev hovedrolleinde-

Copenhagen Contemporary

Selvejende institution stiftet i 2015, der arbejder for at skabe et internationalt center for nutidskunst og kulturelle oplevelser. Copenhagen Contemporary (CC) har lejet sig ind i de tidligere papirhaller på Papirøen i Københavns inderhavn, og frem til udgangen af 2017 er hallerne omdannet til et sted for udstillinger med kunstnere, der har fået stor international opmærksomhed. Sammen med eksterne aktører vil CC med udstillinger af kunst, aftenåbent, vinbar, design shop og aktiviteter skabe et åbent og afslappet samlingssted.

KUNST

haver i »Untitled (human mask)«. Som filmen, der også har mange visuelt smukke passager, skrider frem, bliver den stadig mere foruroligende og skræmmende at se på, ligesom ens medlidenhed med dyret vokser. Spærret inde bag en maske. Spærret inde af de bevægelser, den er blevet dresseret til. Og spærret inde i en by, der er bukket under for naturkræfterne.

Ude af stand til at undslippe sin skæbne bevæger Fuku-chan sig kejtet og ensom rundt i den dødsdømte restaurant. Selv en forbipasserende kat ænser ikke aben, der i Pierre Huyghes sælsomme fortælling uvilkårligt afspejler vores egen skæbne.

Den tyske 1800-talsfilosof Friedrich Nietzsche skriver - citeret efter hukommelsen - et sted, at aben er genstand for latterliggørelse og medynk, fordi den er et laverestående væsen i forhold til mennesket. Efter sigende fik Fuku-chan og hans kollega mange til at le på restauranten, hvor de optrådte som tjenere. I filmen er det medynken over den dreserede abe, der, som aber jo gør, aber efter og derved kommer til at mime noget menneskeligt, alt for menneskeligt i Pierre Huyghes foruroligende filmværk.